

HELSINGORVM.

HEL SINGORVM, vulgò, Helsingor, vrbs est Daniæ littoralis mundinis frequentissimis, & peregrinarum mercium aduectione clara. In quam multi conueniunt, & magnarij diuersis ex locis confluerent. Quò etiam conquistissimæ quæque res incolarum vsui inferuientes apportantur. Ad cuius latus maritimum adscita est Arx CORONAEBVRGVM castrum munitissimum, & inexpugnabile. Vbi pro mercibus vltro, citroq; exportandis, rursumq; inuehendis, aliòue transfuchedis, si modò securè quis nauigationem institutam absoluerè velit, reddenda erit ratio. Qui secus faxit, capitale esto. Et bona quantula cunq; subtracta regio fisco cedant. Velificantes igitur, dorsumq; maris hac calcantes, angustas fauces, quocunq; soluerint, cursumue direxerint intrare coguntur: debitumq; portorium velis deductis regio quæstori pendere tenentur. Quibus transmissis, mox alij onustiores rationem reddituri cateruarim appellunt. Idque sanè bono iure quod pro ipsorum salute, transituq; securo, regia classis maximis sumptibus quotannis instruitur: ratibusq; copiæ per æquora traducuntur, vt quicquid piratarum inuestigetur, capitur, crucique adiudicatur. Ne sic spoliolum aceruo & dulcedine allecti, maius in posterum facinus intendent, pluresq; immaniter trucidant, neue deinceps impunitatis spe huius pelagi portibus incautis insidias struentes delitent. Ita nauigantibus per saluū conductum dimidium integrum, amisso plus toto. Quanquam autem DANIA natura aureas venas, & fodinas metallicas quibus gloriatur non habeat, vt ARABIAE, HISPANIAE, VNGARIAE hoc modo conferri possit. Habet tamen suas amplissimas opes, & reuera hoc loco aurifera est, vt regijs gazis, thesauris, annuisq; redditibus immensis nec Tago nec Pactolo cedat. Nam quicquid ab alijs periculosè, maximoq; cum labore in fodinis quaritur, inuenitur, effoditur, igni excoquitur, & aqua minerali diutissimè lauatur, tandemq; vsui humano in formas, massasq; diffusum præparatur. Id cumulatissimè in DANIAM portatur, magna pars subditis pro bonis diuenditis numeratur, maior regi iusta pensione exoluitur. Opem vicissim contra piratarum impios ausus implorantibus, promptissimè communit. Et negotiationibus tutissimum maris vsu recuperando, vnicuique terræ suos saluos reddit. Laborent igitur alij in fodinis profundissimis, in vinetis desudent alij, macerent se nonnulli alijs artibus in colligendo auro: Nobis pinguium bouum multitudinem, arua, frumentorum copiam, agri pisciumque affluentiam maria subministrant. Quarum rerum iusta commutatione, auri copia quantum sufficit regno importatur, & societas humana conseruatur. Versus Septentrionem adiacet arx omnium magnificentissima, quam idem rex noster illustrissimus, villa diruta, ab integro in loco omnium amœnissimo, singulari apparatu condidit. Eamque de suo nomine FRIDERICIBVRGVM nuncupauit. Hic cocium, hic solitudo, hic regis gratissimus secessus, à strepitu urbano turbaque ciuili procul solutus. Cingitur autem hæc arx aquis, & syluis vndique: in quibus ferarum copiæ, gratissimæque venationes se offerunt. Hic montes, colles, valles, fontes irrigui, horti cultissimi, loca palustria, & quicquid plus oblectationis, minus verò tædij, visitur.

RIPAE.

MAGNIFICO DOMINO NICOLAO KAAS, DOMINO DE TORVPGAARD, SERENISSIMI REGIS DANIAE CANCELLARIO FIDELISSIMO, ANDREAS VELLEIVS. S. D.

Retijsi nuper, Magnifice Domine Cancellarie, per Generosum Dominum Albertum Fris descriptionem nostræ Urbis Ripensis ad te inprimis trāsmitti. Eam hic habes, qualem quidem festinans pictoris manus, hac vice, formare potuit commodissimè. Dignè certè hæc nostræ Ripæ, quæ Calcographiæ beneficio in nobili Georgij Braunij Vrbiū Theatro cum cæteris in noticiam veniant externorum. Neque certè vlli maritimarum vicinarum cedit, aut situs ac portus opportunitatè, aut originis antiquissimæ momenti, aut etiam Incolarum moribus ac ingenijs cultissimis, si his cum cæteris contendere necesse est. Sita est enim hæc Cimbricæ Danicæ vrbs, in ripa Oceani, Australi Gothiæ proxima, loco herbido, pascuo, fertili atque salubri. Ad Septentrionem tamen atq; occasum æstiuum, si pergas, loca Tesqua tantisper habebis obuia, donec miliario ab Vrbe quarto excipiat frequens syluarum copia. Ab ortu, nihil deliciarum desiderari potest, quod non riuulorum, agrorum atque sylvarum Tempe affatim suppetant. Hac latè patent Regij venatus claustra, vsque dum mare orientale pertingitur. Meridies amnè Nipiticum vrbi secum infert. Πάρτο νίστηρ existimem τροπον, vicina certè quondam balnea, & ab his nomen retinentes hodie vici, fidem faciunt. Hic Varmigensis ac Munchgardensis lacus scaturiginibus auctus, Urbis latus meridionale vniuersum claudit. Eumque vrbs benignissimo amplexu excipiens, exitum quatuor locis diuersis præbet, quibus in flumen Tuedense, quod vrbs latus boreale præterfluit, se exonerat. Ea de causa si penitus interiorem Urbis formam spectes, Tripolim eam meritò dixeris. In tres enim sectiones, horum riuulorum cursu, fissa, totidem pontibus sublicijs, atque molis frumentarijs vicissim connexa, denuò coalescit. Ab occidua Urbis parte, Regia Acropolis fluitentum vicinorum amnium opibus auctum despicit, quod planitiem depressiorem peruagatum, instar Meandri, in maris gremium se insinuat. Hoc miliario vno ab vrbe se aperit portu commodo, extantibus vndique insulis, vulgò nautarum notissimis. Mandoa, Phanoa, Roma, Forda, Silda, Amroma, Holglanda, cum peninsula Canglegia & promontorijs varijs in mare latè excurrentibus, in quibus variæ nationes piscatum exercent longè vberimum. Verum, quòd humilior hoc litus, præter statum æstum, rarius accidit solem cardinalia puncta transire, qui in vna non ingens aliqua maris inundatio Urbem vniuersam, magna mole, aquarum, facta quasi obsidione, vndique irruat atque inuoluat. Ad eò, vt aliquoties notatum sit, etiam in ipsum vsque cœmiterium Cathedralis Ecclesiæ, quòd summo Urbis loco,